

wilbe ligesaa lidt passe i det ene som i det andet Tilfælde. Jeg betragter altsaa Hegns-hvnsindretningen som et saa stort Gode, at naar Sagen bliver overladt til den, vilde selv de mindre gode Bestemmelser, der kunne findes i Loven, blive modererede og afpassede til Gavn for de Paagjældende og efter Egnens Bessafsenhed og Forhold. Smidlertid er det jo ikke rimeligt, at samtlige Endringsforslag ville blive forkastede, og naar først et eneste er vedtaget, saa er det naturligt, at man stemmer for dem, som man anseer for at være Forbedringer. Det er ogsaa min Afgt at gjøre saaledes; men jeg vil dog sige, at jeg vilde ansee det for rettest at forkaste dem alle, naturligtvis under Forudsætning af og i Haab om, at Lovforslaget saa i denne Session kunde blive endelig behandlet og blive ophøiet til Lov. — Jeg har tilladt mig at stille et eneste Endringsforslag; det er til § 1. Den ærede Ordfører har gjort opmærksom paa en Mangel ved dette Forslag, og han har ubetinget Ret; men skulde mit Forslag blive vedtaget, vil det jo vel ikke være meget vanskeligt at faae de nævnte to Ord udvoterede til 3die Behandling. Havde jeg været opmærksom derpaa før Mødet, vilde det endnu kunne have været ændret ved at begjære en deelt Afstemning; men da dette nu er forsilde, er det Raad jo ganske simpelt og heller ikke forbundet med megen Uvillighed at søge disse to Ord fjernede ved 3die Behandling, alt forsaavidt Loven kommer saavidt, hvad jeg dog vil haabe. Der er under Litra b og c i § 1. forskjellige Bestemmelser om Jordvolde og andre Volde af Jord. Hvad jeg har meest imod disse Bestemmelser, ere de dobbelte Grøfter; det er en forbausende Masse Jord, der bliver lagt ud til Hegn, naar et Hegn skal reises, efter stige Forfrister, og det er ligesaa vist, at i det daglige Liv bliver Reglen ikke overholdt, idet mindste har jeg ikke haft Leilighed til at erfare det. Om man ogsaa har reist Jordvolde med Grøfter, saa jevner man dog Grøfterne ud bag efter pløier og harver og saar lige til Boldens Fod. Det vil ogsaa erindres, at det forholder sig saaledes efter de nugjældende Hegnsbestemmelser. Rigtignof er der en Bestemmelse om, at Grøstefammen skal blive

staaende, men det er ikke klart, hvad det er for en Kam, der menes; det er vel den tæt inde ved Bolden. Forøvrigt have vi haft Leilighed til at erfare, at disse store dobbelte Grøfter, disse Løbegrave ved Siderne ikke eksistere, og naar Bestemmelserne om disse dobbelte Grøfter falde bort, seer jeg ikke, hvorfor man ikke skulde lade de to Stykker b og c gaae sammen til eet Stykke, da de forskjellige Hegn, som der ere nævnte, dog hovedsagelig bestaae af Jord. Heller ikke finder jeg det rigtigt, naar man taler om fast og løs Jord osv. Det er en kensgjort Sag, at hvad der staaer sig bedst i en Grøstevold, uden at skade Nabben, er hovedsagelig let Muldjord. Den fasteste Jord er Leerjord, men er den meget leret, vil det verende Veirigt, i Særdeleshed om Joraaret, navnlig af verende Frost og Lø, ofte have til Følge, at den faste Jord er værst til at skyde ned. Det forekommer mig, at naar man samler alle disse Bestemmelser i eet Stykke og giver et vist Spillerum, indenfor hvilket det sagkyndige Skjøn kan domme om, hvilken Høide og Brede Hegnet skal have, er dette tilstrækkeligt. — Det ærede Medlem for Middelfart (Sagd) har ogsaa forsøgt paa at faae § 1. forandret. Jeg skal følge den foregaaende Talers Exempel og ikke videre omtale dette Forslag. Det forekommer mig, at vilde blive temmelig vidtløftigt at gjøre det. Jeg har forsøgt paa at læse Forslaget igjennem, og jeg har ogsaa læst det igjennem, men ikke saa videre omstændeligt, og da jeg kom noget hen i det, fandt jeg, at det gik saavidt, at jeg ikke kunde følge med paa den Ret, det ærede Medlem har betraadt. Jeg kan saaledes ikke være enig i, at man skal hegne for Gæs osv.; men alt dette skal jeg lade staae hen og ikke tale videre derom. — Et af de Hovedspørgsmaal, der foreligge under dette Afsnit, er Spørgsmaalet om Eiendomsretten til Hegnet, og forsaavidt er jeg enig med den ærede sidste Taler. Jeg kan ikke erkende, og har aldrig kunnet erkende, Eiendomsretten over et Hegn som en reel Eiendomsret. Den ene Nabo har i Reglen Skjøde paa Jorden til midt i Hegnet, og den anden Nabo har Skjøde paa det Modsatte, og det er efter min Mening unegteligt, at hvor Eiendommene gaae saa